

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WŚ.0500.31.2026.KB
4349443.17774131.14495162
Warszawa, 27-05-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Zbigniewa Konwińskiego (K10INT16813)
Temat: kontynuacja działań edukacyjnych oraz monitoringu (liczenia) populacji wilka na terenie Polski

---

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT16813 Posła Zbigniewa Konwińskiego przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Resort środowiska od wielu lat prowadzi działania edukacyjne skierowane do mieszkańców obszarów wiejskich i leśnych w zakresie zasad postępowania w przypadku obecności wilków. Zarówno Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (dalej „GDOŚ”), jak i regionalne dyrekcje ochrony środowiska (rdoś) od 2018 roku przeprowadzili szereg działań o charakterze instruktarszym i/lub edukacyjnym, które skierowane były do przedstawicieli urzędów gmin oraz mieszkańców, w szczególności osób poszkodowanych w zdarzeniach z udziałem wilka. Od kilku lat upowszechniana jest wiedza nt. biologii wilka czy sposobów zabezpieczania dobytku przez jego atakami. W 2018 r. na stronie internetowej GDOŚ oraz w sierpniu 2021 r., również na stronach internetowych wszystkich rdoś pojawił się artykuł pn. „Czy taki wilk straszny jak go malują?”, gdzie przybliżono biologię tego gatunku, jego rolę w ekosystemie, a także etiologię konfliktów na linii człowiek-wilk. RDOŚ w 2018 i 2021 roku przeprowadziły szkolenia, na które zostali zaproszeni przedstawiciele i mieszkańcy gmin. Podczas szkoleń pracownicy rdoś przekazywali informacje dot. biologii i ekologii wilków, sposobów postępowania w sytuacjach konfliktowych człowiek-wilk, metod zabezpieczania mienia przed wilkami oraz istniejących instrumentów prawnych, z których mogą skorzystać osoby, u których wystąpiły sytuacje konfliktowe.

W 2021 roku GDOŚ zamieścił na swojej stronie internetowej komunikat pn. „Jak odpowiednio reagować na incydenty z udziałem wilków? Informacja dla gmin¹”, w którym przedstawiono podstawowe informacje dla samorządów dot. zapobiegania incydom z udziałem wilków lub reagowania na nie we właściwy sposób. Do komunikatu załączona została opracowana na potrzeby GDOŚ „Procedura postępowania w sytuacjach konfliktowych człowiek-wilk”, która stanowi matrycę w ocenie skali eskalacji konfliktów na linii człowiek-wilk, a także zawiera rekomendacje dot. sposobu zarządzania tymi konfliktami.

---

¹ <https://www.gov.pl/web/gdos/jak-odpowiednio-reagowac-na-incydenty-z-udzialem-wilkow-informacja-dla-gmin>

W 2023 r. GDOŚ przygotował pismo zawierające najważniejsze informacje i wskazówki dot. postępowania w sytuacjach konfliktowych człowiek-wilk. Pismo to wysłane zostało do wszystkich gmin w Polsce.

Warto również zaznaczyć, iż pracownicy rdoś każdorazowo podczas oględzin i szacowania szkód, które powstały z udziałem wilków edukują osoby poszkodowane w zakresie biologii i ekologii wilków, sposobów postępowania w sytuacjach konfliktowych człowiek-wilk, metod zabezpieczania mienia przed wilkami oraz istniejących instrumentów prawnych, z których mogą skorzystać osoby, u których wystąpiły sytuacje konfliktowe.

Działalność edukacyjną prowadzą również parki narodowe. Ich działania opierają się głównie na organizowanych przez nie zajęciach dydaktycznych (zarówno dla dzieci, jak i dorosłych) na terenie parków oraz w ich ośrodkach edukacyjnych. Są to cykle pogadank, odczyty, konkursy tematyczne, spotkania z młodzieżą, pokazy filmów, warsztaty, zajęcia tematyczne, itp. W większości parków narodowych działają muzea przyrodnicze, ośrodki edukacyjne lub sale ekspozycyjne. Edukacja przyrodnicza stanowi ważne zadanie wspierające ochronę zasobów przyrodniczych. Parki narodowe prowadząc działania edukacyjne czynią to tak, aby w jak największym stopniu spopularyzować walory przyrodnicze i sposoby ich ochrony oraz ograniczyć negatywne oddziaływanie człowieka na przyrodę.

Działania edukacyjne mają na celu:

- 1) kształtowanie świadomości ekologicznej społeczności lokalnej;
- 2) edukację ekologiczną osób zwiedzających Park;
- 3) doskonalenie kadr związanych z ochroną przyrody, edukacją ekologiczną i udostępnianiem Parku do zwiedzania.

Programy edukacyjne w pierwszej kolejności są kierowane do tych, którzy z przyrodą obcuja na co dzień, a więc ludności mieszkającej w Parku oraz w jego otulinie. Oferta edukacyjna adresowana jest szczególnie do dzieci oraz młodzieży szkolnej, którzy stają się „ambasadorami” idei ochrony przyrody w swoich domach. Programy edukacyjne realizowane przez parki narodowe mają często charakter komplementarny, gdyż polegają na całościowym poznaniu i rozumieniu funkcjonowania przyrody parku narodowego oraz jego dziedzictwa kulturowego. Istotnym elementem realizowanych programów jest rozbudzenie czynnego zainteresowania i umiłowania przyrody przez bliższe z nią obcowanie. W ramach edukacji parki prowadzą również kampanie dotyczące zwierząt chronionych, w tym wilka i niedźwiedzia.

Dla przykładu na stronie podmiotowej Bieszczadzkiego Parku Narodowego cyklicznie zamieszczane są materiały edukacyjne dotyczące wilka i niedźwiedzia. W materiałach zamieszczane są informacje dotyczące liczebności, zagrożeń, przyczynach zmiany zachowań zwierząt i działań, jakie należy podejmować, by przeciwdziałać zagrożeniom. Publikowane są także informacje odnośnie do tego, jak należy się zachować na szlakach, by bezpiecznie poruszać się po obszarze parku narodowego.

W Białowieskim Parku Narodowym od lat organizowane jest wydarzenie o nazwie „Wilcza noc”. Uczestnicy wydarzenia mają okazję poznać zachowanie wilków, uczestniczyć w tropieniu wilków. W ramach akcji przewidziane są wyjścia terenowe dedykowane poszczególnym grupom uczestników, w tym przedstawicielom samorządów, dzieciom.

Również poszczególne jednostki organizacyjne Lasów Państwowych ze względu na swoją lokalizację i występowanie wilków zamieszczały informacje edukacyjne w zakresie zasad postępowania w przypadku obecności wilków. Natomiast od 2020 r. na stronie internetowej Lasów Państwowych znajduje się przystępny poradnik: <http://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/aktualnosci/co-zrobic-gdy-spotkasz-wilka>.

W tym miejscu należy podkreślić, iż istotnym z punktu widzenia odbioru przez społeczeństwo obecności wilka jest ograniczanie przypadków dezinformacji czy misinformacji jaka funkcjonuje w mediach w odniesieniu do funkcjonowania wilka w środowisku.

Odnośnie do kwestii związanej z monitoringiem populacji wilka w Polsce i zagadnieniem zarządzania populacją oraz co się z tym wiąże pośrednio - wnioskiem o redukcję liczby wilków w Polsce - chciałbym nadmienić, iż plany czy też strategie zarządzania gatunkami objętymi ochroną nie stanowią w Polsce źródła powszechnie obowiązującego prawa. Oznacza to, że zapisy zawarte w takim dokumencie mogłyby jedynie stanowić wytyczne w zakresie postępowania z takim gatunkiem, ale nie będą obligować żadnego podmiotu do podejmowania konkretnych działań, a co za tym idzie sankcjonowania braku ich realizacji. Dodatkowo wprowadzenie programu zarządzania populacją wilka poprzez ustalenia docelowego limitu populacyjnego tego gatunku w Polsce wiązałby się bezpośrednio z odgórną redukcją osobników stanowiących niejako nadwyżkę. Powyższe zaś stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa, ideą ochrony przyrody i definicją ochrony ścisłej, wynikającą z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody². Ponadto mogłoby to prowadzić do likwidacji przypadkowych osobników, a także do rozbicia rodzin wilczych i zagrożenia dla dalszej egzystencji młodych wilków nie przygotowanych do samodzielnego życia.

Na zakończenie chciałbym nadmienić, iż resort środowiska stale monitoruje sytuację związaną z obecnością wilków na terenie Polski i podejmuje działania w celu zapewnienia dobrej koegzystencji człowieka i wilka.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych KPRM.

---

² Dz. U. z 2026 r. poz. 13 i 426.